

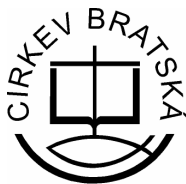

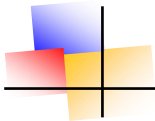
Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Čomu nás učia Vianoce?
Misionárske aktuality 2
Odpustenie
Poézia

Vianočné sviatky podľa legendy

Slovo na tento mesiac

Verné je to slovo a hodné každého prijatia, že Kristus Ježiš prišiel na svet spasíť hriešnikov, z ktorých prvý som ja.

1Tm 1.15

Hodnota slova v našej dnešnej kultúre stráca váhu v dôsledku toho, že slovo sa stalo nástrojom manipulácie a zavádzania na rôznych stupňoch spoločenského života. Tomuto javu nezabránia ani Vianoce, akokoľvek si snažíme nahovoriť, že tomu tak nie je. Naopak. Zakrýva sa vlastná podstata stavu človeka a odmieta sa jediné možné vyriešenie stavu človeka pripravené Stvoriteľom.

Prežívame, že sa nemôžeme spoľahnúť na množstvo slov, ktoré k nám prichádza.

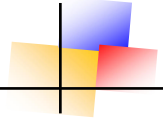
A predsa... Boh sa postaral, aby k nám prišlo spoľahlivé a pravdivé Slovo, ktoré sa stalo telom (Jn 1,14). Slovo, v ktorom je Boh sám a Jeho čin lásky na záchranu strateného, topiaceho sa človeka. Pýtame sa, v čom je stratený a topiaci sa? Dnešný človek svoj stav vníma predovšetkým subjektívne a pocitovo a vyjadruje to rôzne. Sú to vyjadrenia, ktoré prezrádzajú strach a neistotu v pohľade na vlastnú budúcnosť, ale tiež obavy z vývoja v našej spoločnosti. V hodnoteniach udalostí okolo seba zaznieva hnev nad neschopnosťou v presadzovaní práva a spravodlivosti na všetkých rovinách spoločenského, ale aj rodinného života. Toto sú však len symptómy oveľa závažnejšej diagnózy, duchovno - morálneho stavu človeka, na ktoré nás vážne upozorňuje evanjelium Ježiša Krista. Ono, Božie Slovo, nám poukazuje na tú najvážnejšiu skutočnosť, ktorou je náš hriech voči Bohu.

Kladiem si otázku: Kolkí ľudia si počas Vianoc uvedomia a prežijú, že príchod Ježiša súvisí s naším hriechom? Vedia, že On, Boží Syn prišiel kvôli nášmu vlastnému hriechu? Kvôli tomu, aby som bol z neho vyslobodený? Od hriechu, ktorý ma drží pod Božím hnevom? Pán Ježiš prišiel zachrániť hriešnikov aj dnešných, a to je tá jedinečná vianočná správa.

Milí bratia a sestry, dajme miesto tomu najpodstatnejšiemu v čase adventu a Vianoc. Nech naše životy, vyznávajúce Pána Ježiša Krista, sa stanú svedectvom toho, že sme smeli pre lásku ukrižovaného Pána Ježiša Krista opustiť hriech a že odstupujeme od každej nepravosti, ktorú nám odhaľuje Duch Svätý cez slovo pravdy evanjelia. To je naša zodpovednosť a úloha svedkov pravého obsahu Vianoc. Nesme ju našim blíznym, s ktorými žijeme a prichádzame do kontaktu.

Prajem vám všetkým radosť v Duchu Svätom z hlbokého obsahu Vianoc, z príchodu Ježiša Krista, ktorý znova príde vo svojej sláve a moci.

Váš brat kazateľ

Čomu nás učia Vianoce?

Dôverne poznáme obrázky Vianoc – infantilná romantika, nákupný zhon, prejedanie sa... Rozdiel, ktorý by sme chceli vidieť medzi svetom viery a tým bez viery, je už takmer celkom zotretý.

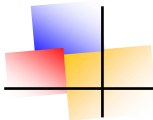
Predstavujem si, ako by asi zareagoval apoštol Pavol, keby bol toho všetkého svedkom. Ako by asi myslel na svoju dôležitú zásadu odovzdanú veriacim: „Neprispôsobujte sa tomuto svetu!“ (R 12,2) Tomu svetu, ktorý „sa celý nachádza v tom Zlom“. (1J 5,19) Iste, chápem aj ja – dnes nie je v móde oddeľovanie sa, ale splývanie. To je zásada nebiblického ekumenizmu..

Pýtam sa napriek tomuto vianočnému valcu hodnôt viery, čomu nás učí, resp. čomu nás môže učiť príchod Božieho Syna na tento svet. Myslím predovšetkým na mudrcov, ale zároveň aj na pastierov. Obe tieto dve skupiny opustili svoje dovtedajšie stanoviská, tá prvá veľmi vzdialené, tá druhá celkom blízke, aby šli za Dieťaťom s jedným cieľom pokloniť sa mu. Aj v Herodesových slovách nájdeme práve tento motív, ale so smrtiacim zámerom.

Pavol odhaľuje korene tohto vážneho problému oddelenia sa od spôsobov sveta a nenapodobňovania jeho zmýšľania a konania na začiatku listu Rimanom. Pripomína „neprávosť“ ľudí. Možno sme sa nad týmto pojmom nikdy poriadne nezastavili a nepreskúmali sme, o čo v ňom ide a či sa jeho obsah netýka aj mňa – či aj nie som jedným z tých, ktorí svojou neprávosťou „prekáža - neprekáža pravde!“ Neprávosť má vo svojom jadre obsiahnutú ignorovanie Božej vôle. Na druhej strane konanie si podľa môjho zdania, presvedčenia, tradície či výchovy.

V závere: ak beriem príchod Božieho Syna vážne, ak som bol aj ja v ňom zmierený s Bohom, ak som bol prijatý za Božie dieťa, potom sa nutne nepridám k tomu širokému prúdu valiacemu sa po uliciach v tomto predvianočnom období. Potom sa vydám vo svojej tichosti a odovzdanosti viery za Dieťaťom, aby som sa mu poklonil a opakovane sa mu klaňal – uctieval ho, ako to vyjadril ako dospelý muž náš Pán podľa zásady „v Duchu a v pravde“. Mám takú poslušnosť viery alebo som plný neprávosti, hoci sa k nemu hlásim?

Miroslav Bielik

Misionárske aktuality 2

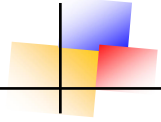
Keby ste sa vy presťahovali do mesta v nejakej krajine v inej časti sveta, čo by ste urobili, aby ste nadviazali vzťahy s ľuďmi, ktorí nie sú kresťania? Keďže našou túžbou je privádzať ľudí k Ježišovi, hľadáme spôsoby, ako sa zoznamovať s neveriacimi. Preto sme sa napríklad zapojili do turistického klubu, alebo sme pomáhali ako dobrovoľníci pri organizovaní Majstrovstiev sveta v hokeji tu v Košiciach. Aj angličtinu využívame ako nástroj na zoznamovanie sa s ľuďmi. Každý týždeň máme konverzačné stretnutie so skupinou učiteľov na jednej základnej škole. Ďalšia takáto skupinka sa možno čoskoro začne stretávať. Taktiež máme každý týždeň stretnutie s inou skupinkou, kde rozoberáme knihu Tima Kellera „Prečo Boh?“. (Keď som pripravoval inzeráty pre túto skupinku, cennú pomoc a rady mi poskytli M. Baranová, J. Vaščák a I. Žežula.) No a potom sa jednoducho snažíme zostať v kontakte s ľuďmi, s ktorými sme sa zoznámili; pozývame ich na kávu a ďalšie rozhovory.

John pestuje vzťahy cez výučbu hrnciarstva a spolu s Kathy sa veľmi angažujú v zborovej službe vo Vitkovciach.

My sme sa tiež zapojili do niektorých zborových aktivít, napr. do vyučovania a kázania. Taktiež sme pomáhali na zborovom detskom tábore v auguste. Je pre nás radosťou a výsadou, že môžeme žiť v Košiciach a tu sa modliť a pracovať na šírení evanjelia. Nech nám všetkým Pán Boh dáva múdrosť a smelosť k tomu, aby sme milovali našich blížnych a jasne im zvestovali evanjelium.

Jeff Talley

Zaslúbenie

Ale keď prišla plnosť času, poslal Bôh svojho Syna, pošlého zo ženy, podrobeného pod zákon, aby tých, ktorí boli daní pod zákon, vykúpil, aby sme vzali nám určené synovstvo.

Gal 4,4-5

Rada

Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom.

Luk 2,10-11

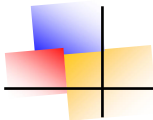
Prosba

Verný je Bôh, skrze ktorého ste povolani v obecnosť jeho Syna Ježiša Krista, nášho Pána. Ale vás prosím, bratia, menom nášho Pána Ježiša Krista, žeby ste všetci hovorili jedno a to isté, a že by nebolo medzi vami roztržiek, ale aby ste boli dokonalí v jednej a v tej istej myšli a v jednej a v tej istej mienke.

1 kor 1,9-10

Odpustenie

Rok prešiel tak rýchlo, opäť tu je adventný čas, v ktorom sa máme pripravovať na príchod Pána Ježiša. Máme sa pripravovať na sviatočné dni na konci decembra v domácnosti, ale máme sa pripravovať hlavne v našich srdciach a myšliach. Máme vyčistiť a upratať, čo sa zlého naczieralo cez rok. Urobiť si inventúru v našom duchovnom živote. Brat Ľ. Straka nám nedávno pripomenul dôležitosť Modlitby Pánovej v nedeľnej modlitebnej chvíli. Aj ja som si pripomenula ďalšie verše Otčenáša a vybrala pár myšlienok z knižky O odpuštění br. Jaro Křivohlavého ako tému pre mládež. Dúfam, že nepohrdnete ani vy, čitatelia Zborových listov.

Oslavovať veci, ľudí či udalosti vieme všetci veľmi dobre. Vieme oslavovať aj v duchovnej oblasti, chválami, koncertom duchovnej hudby, slávnosťou posviacky modlitebne, ale vieme oslavovať Pána Boha aj inak? Oslavovať môžeme Pána Boha tým, že robíme to, čo sa Mu páči a robíme všetko v našich životoch podľa Jeho vôle. Toto dobre poznáme z našej náboženskej výchovy, ale pozrime sa na to, ako žijeme! Má Hospodin radosť z môjho správania (1 Kor 10,31)? Má, keď mám odvahu druhým odpustiť a zmieriť sa s nimi, keď zmierim ľudí medzi sebou, keď mi ide o pokoj vo vzťahoch, mojich aj zborových (Am 5, 14-15).

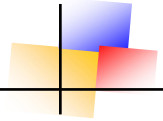
Práve odpustenie je jedným zo životných cieľov kresťana. Cieľ dáva životu zmysel, oživuje naše vegetovanie. Kto sa hnevá a zlostí na niekoho, kto mu urobil zle, privoláva zlo na seba (Am 5, 14-15). Rick Warren múdro hovorí: „Minulosť nás poznamenala. Nemusíme však byť otrokmi toho, čo sme prežili.“ Pán Ježiš hovorí: „Ja som cesta, pravda i život...“. Nie je to cesta 1. triedy alebo diaľnica, ide o spôsob, ako žil Kristus, ktorý je vzorom pre môj život (Mt 5, 43-44).

Niekedy vidíme jedinou možnosť, ako riešiť konflikt s tým, ktorý mi ublížil, kto ma ohovoril, poškodil, urazil, ponížil: odplatiť ranu ranou. A nevidíme, že je možné správať sa inak podľa Ef 4, 31-32.

Odpustenie je prejavom ochoty postihnutého vzdať sa práva na zlosť, hnev, zášť i odplatu na jednej strane a na druhej strane je láskavým darom nezaslúženého zľutovania vinníkovi. Je prejavom dobrej vôle postihnutého hľadať zmier a nastoliť dobré vzťahy, ktoré boli konfliktom potrhane. Čo sa odpustenia týka, je nutné pozerať na veci z vtáčej perspektívy, z vyššieho hľadiska, s odstupom - alebo ešte lepšie – z hľadiska večnosti (myšlienka T. G. Masaryka).

V Biblii nájdeme veľa príkladov o odpustení – za všetky si pripomeňme: Jákob a Ezau, Jozef a jeho bratia, Dávid a Saul, Pán Ježiš a Peter.

Z krátkodobého hľadiska je odpustenie stratou, pokúsiť sa odpustiť sa zdá nezmyselné, no z hľadiska dobrých vzťahov je odpustenie dar, dobrovoľný dar, prejav lásky a priateľstva. Paradoxne odpustením obdarovávam aj sám seba.

V našich životoch sa ale objavuje pokušenie neodpustiť a nepožiadať o odpustenie, zase sa ukazuje naša pýcha, naše zranené ja. Cítíme krivdu, ranu pod pás a nastupuje obranný mechanizmus.

Aké sú kvapky pre uzdravenie duše? Odpustenie, odpustenie ako charakteristika kvality nášho života, ako charakteristika zrenia a dozretia vo viere, naša maturita osobnosti. Potrebujeme zmenu, čin, dar odpustenia (Jk 4, 7). Odpustenie nie je pocit, ale akt vôle – chcem odpustiť, je to trvalý životný postoj.

„Ľudia sa pýtajú, či mám nejakú radu pre vzájomné vzťahy. Mám. Modli sa a odpúšťaj.“, vravela Matka Tereza.

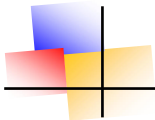
Kedy a kde odpúšťať? Ježiš hovorí učeníkovi, že odpustiť treba 490x v Mt 18, 22 (porovnaj Ef 4, 26). Máme odpustiť kedykoľvek je treba. Z nášho života vidíme, že je to veľmi často. Kde odpustiť? Všade, kde sa prekročilo prikázanie lásky.

V Novom zákone nájdeme slovo odpustenie 142x, čo značí dôležitosť odpustenia v živote kresťana. Základná zvesť kresťanstva hovorí o Bohu, ktorý je svätý... a odpúšťa. V centre spasiteľného plánu je odpustenie. Pán Boh odpustil ľuďom hriechy pre obeť svojho Syna Ježiša Krista. A my máme napodobňovať Božie prejavy. Naše odpustenie sa má prejavovať v konkrétnej podobe, v láske k druhým.

Odpustenie nie je závislé na žiadosti vinníka, ani na jeho pokání. Príklady opäť ponúka Biblia v živote Pána Ježiša – odpustenie žene hriešnici v Lk 7, 36-50, odpustenie tým, ktorí ho križovali v Lk 23, 34.

Ďakujeme, Pane, že nie sme odsúdení byť bezmocne ovládaní zlom, že je možná zmena a že odpustenie je dokladom tejto zmeny. Ďakujeme, že môžeme advent začať odpustením.

H. Žežulová

Hana Žežulová

Žlutavé rudé
veliké slzy kanou v zem
s podzimem

Jak bolest zúrodnily
Vynesly sílu ven
jara

Čím žloutne listí

Leskem zašlého slunce

Čím chřadne

Steskem

po jaru i letním rozevlání

Vianočné sviatky ponad legendy, udalosti, mýty a zvyky

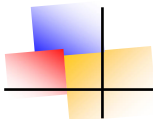
V prostredí väčšiny kresťanských cirkví nastáva od 4. ne-
dele pred 24. decembrom, Štedrým dňom, začiatok nového cir-
kevného roka, ktorý sa spája s domnelým dátumom narodenia
Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.

So svojimi slávnosťami a sviatkami dáva kresťanský rok
nášmu roku rytmus a štruktúru. So svojimi vyvrcholeniami
a osobitosťami nás vyťahuje z jednotvárnosti a povrchnosti kaž-
dodenného uponáhľaného času, naplneného najrozličnejšími
povinnosťami a udalosťami v živote rodín a jednotlivcov.

Hlavné kresťanské sviatky, ako sú Vianoce, Veľká noc,
Svätodušné sviatky, pripomínajú udalosti, ktoré majú svoje his-
torické základy a sú neodmysliteľnými bodmi v dejinách spásy
nášho Pána a preto je dôležité nezabúdať a pripomínať si ich
význam.

Mali by sme však byť opatrní a možno aj vyzbrojení ve-
domosťami, ako sa udomácnilo ich presné kalendárne určenie
a ako sa postupne vyvíjal ich duch slávenia. Udalosti
a vyvrcholenia, ktoré sú dnes dané presným kalendárnym časom,
by nemali byť dôležitejšie, ako ich poslanstvo, ktoré je zapísané
v Sv. Písme. Lebo sa stanovovali v priebehu tisícročí síce na zá-
klade biblických príbehov, ale najčastejšie len z vôle a dohovoru
cirkevnej vrchnosti.

Možno sme sa stretli s najčastejšou protikresťanskou ná-
mietkou, že Vianoce sú sviatkami slnovratu a Veľká noc sviatkami
jari, ktoré majú prapôvod v pohanských zvyklostiach. Môžeme si
pripomenúť, že najčastejšou praxou starovekých kultov
a náboženstiev bolo prekrývanie svätýň a aj sviatkov novým ob-
sahom na starých základoch. Tak si počínali v starovekom Ríme,
kresťania a aj islam. Ľud si zvykol chodiť na tie isté miesta

a určitú ročnú dobu a ľahšie prijímal nové myšlienky a tak sa dôkladnejšie vymazávala spomienka na staré, pohanské.

Na Vianoce si pripomíname narodenie Spasiteľa, na Veľkú noc Jeho obeť za hriechy ľudstva a víťazstvo nad hriechom, za cenu najvyššej obete na kríži. Sú to nepochybné vrcholy aj v kresťanskom kalendári. Pristavme sa v tento predvianočný čas v stručnosti nad sviatkami vianočnými.

Teórií, výpočtov a viac-menej presných, alebo hypotetických určení narodení Spasiteľa, Pána Ježiša Krista je množstvo a všetky sú konfrontované s faktom, že v staroveku sa u vládarov a ich rodín, nie to u pospolitého ľudu, nezaznamenávalo narodenie, ale sa zapisovalo, pripomínalo a potom aj sláviló výročie úmrtia.

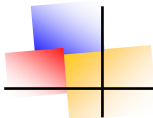
Narodeniu, teda príchodu Mesiáša predchádzalo veľké očakávanie, teda ADVENT. Dnes adventná doba v kresťanskom kalendári trvá 4 týždne. Prvé zaznamenané začiatky adventu sa objavili v Galii a v Španielsku koncom 4. storočia. Až od 12. do 13. storočia sa stal advent začiatkom liturgického roka, ktorý sa dovtedy začínal Vianocami. Niesol sa v duchu prísneho pôstu, zákazu radovánok a svadiieb.

Príprava adventného venca patrí relatívne k mladým zvykom predvianočného času, ktorý sa dá vystopovať do prvej polovice 19. storočia. Písomne doložená správa sa viaže na mesto Hamburg do roku 1838. Vtedy evanjelický teológ Johan Wichern, správca sirotinca, zavesil na jeho bránu drevený vyrezávaný veniec so zapálenou sviečkou a priložil pod neho pokladničku na milodary pre opustené deti. Zo severného Nemecka sa zvyk rozšíril do ďalších krajov, predovšetkým zásluhou evanjelickej mládeže. Vychádzali zo židovskej tradície sviatku svetla „chanuka“. Veniec od nepamäti symbolizoval víťazstvo, prejav úcty, radosti a jeho tvar uzavretý kruh udalostí. Svetlo z horiacich sviec malo vyjadriť prichádzajúceho Krista, ktorý rozptyľuje temnotu a strach, lebo on je „Svetlo sveta“ (Ján 8,12).

Hlavne v katolíckych a pravoslávnych spoločenstvách sa v predvianočnom čase kladie dôraz na predvianočný sviatok Sv. Mikuláša, pripadajúci na 6.12., ktorý postupne zľudovel na všeobecnú radosť obdarovávania poslušných detí a „strašení“ nezbedníkov s postavou čerta, ktorá tvorí spolu s anjelom mikulášsky sprievod. Skutočná postava Mikulášovej osoby sa vynára z dejín dosť nejasne. Je doložené, že sa narodil v gréckom Patrase okolo roku 270 n.l., bol biskupom v Myre, v dnešnom Turecku, kde sa za prenasledovania kresťanov v roku 310 dostal do žalára, bol mučený a ešte poznamenaný utrpením mučenia vystúpil na Nicejskom koncile v roku 325. Jeho kult sa rozšíril v gréckej cirkvi a hlavne v 8. storočí v Rusku. Ostatná Európa sa ujala jeho kultu až od 10. storočia. Jeho údajná štedrosť vychádza s legendy o obdarovaní 3 dcér, ktoré sa pre zadĺženie rozhodol otec predať do nevestinca. Mikuláš im otvoreným oknom mal tajne vhadzovať peniaze v objeme, ktorý postačil na splátky aj na veno. „Mikuláš“ rozdáva darčeky deťom na Vianoce v Anglii, USA v Škandinávii ako Santa Claus, ale jeho spojenie s vianočnou nádielkou sa neujalo v ostatnej Európe.

Dnes všeobecne najznámejší symbol Vianoc - vyzdobený stromček, má ešte kľukatejšiu cestu. Už staré Egypťania zdobili živé stromy v prírode bohyni Aštar (bohyňa slnka), Starogermáni a Kelti ním vítali sviatky slnovratu. Prvé zmienky o vyzdobených stromčekoch cez Vianoce pochádzajú už z rokov 700 n. l. Na vidieku sa po stáročia, aj po príchode kresťanstva v našich krajinách na Štedrý večer staval malý otočený vrcholec ihličnanov s jedlom a ozdobami pre nebohých, ktorí by sa mali takto nasýtiť a neubližovať živým. Reformátor M. Luther bol zástancom vianočných stromčekov a jeho vplyv sa vtedy ujal len v niektorých krajoch, kde dosiahol jeho vplyv. Do našich príbytkov sa nástojčivejšie predieral zvyk stromčekov na Vianoce od 19. storočia a udomácnil sa až tesne pred I. svetovou vojnou. Do súkromia Európanov začal prenikať ponajprv z rúk koledníkov ako zelená

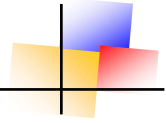

vetvička pre šťastie v nemeckých krajinách v polovici 17. storočia, hlavne v protestantskom prostredí. Katolícka cirkev ho vtedy silne odmietala s poukazom na korene a pokračovanie pohan-ských zvyklostí. Asi po 100 rokoch sa zdôvodnila prítomnosť ozdobeného živého stromčeka najprv na verejných priestranstvách, neskôr v meštiackych domoch a zanedlho aj v kostoloch s tým, že Pán Ježiš sa narodil v drevených jasličkách a ukrižovaný bol tiež na dreve kríža.

Ak si prejdeme čo i len tento malý exkurz, najnápadnejšie sa nám vynára otázka, čo je tu biblické a čo ľudské. Sviatky sú výnimočné po mnohých stránkach a majú veľký význam pre rodiny, kresťanské spoločenstvá aj jednotlivcov. Mnohé pripomenutia a zvyky vychádzajú z konkrétnych udalostí a stelesňujú duchovné posolstvá zo života kresťanov, ktoré sprevádzali ľudí viery, ale je jasné, že časom ich prekrylo všeličo iné, až po dnešné skomercializované a uponáhľané sviatky.

Vďaka Pánovi za milosť, že sme si môžeme prežívať vnútorné stíšenie, vďačnosť za Dar Spasiteľa Pána Ježiša Krista a radosť z rozpoznávania najväčšieho Daru spásy pre večný život. Že si dokážeme uchovať neskreslený pohľad cez slovo Písma, bez zakalenia tradíciami a že ho sme si môžeme prežívať aj vzájomne v našej cirkvi.

D. Klincková

*Požehnané sviatky plné Božieho pokoja Vám
zo srdca praje Redakčná rada.*

Staršovstvo informuje

- ✚ V januári by sa mala v našom zbore uskutočniť prezentácia projektu pozemného vysielania Rádia 7 na východnom Slovensku.
- ✚ Predaj časopisov a literatúry v zborových priestoroch prevzal po br. Mirkovi Havrilovi br. Ján Vaščák. Staršovstvo vyjadruje br. Havrilovi za jeho dlhoročnú prácu poďakovanie.
- ✚ Br. Betina by mal slúžiť v Košiciach v nedeľu 11.12. Po zhromaždení sa uskutoční jeho stretnutie so staršovstvom.
- ✚ Členská schôdza schválila úpravu niekoľkých radov predných lavíc v modlitebni na pohyblivé, aby sa dosiahla väčšia variabilita priestoru.
- ✚ Staršovstvá vs. zborov boli na svojom stretnutí v Hermanovciach vyzvané k pripomienkovaniu návrhov zmeny ústavy a cirkevného poriadku.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 27.11.2011.

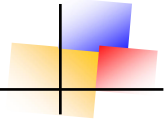
Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: J. Vaščák, br. kaz. Halža, I. Žežula,

D. Klincková, M. Motýľ, J. Kleinová (grafická úprava).

Jazyková korektúra: M. Bielik.

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Program pre deti:** malá a veľká besiedka: počas nedeľného zhromaždenia.
- ✚ **Mládež:** v pondelok o 17:30 hod v učebni modlitebne.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

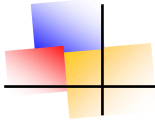
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za požehnanie stretnutí v toto mesiaci
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí
- ✚ Za múdrosť pre bratov starších pri riešení zborových a cirkevných veci
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi
- ✚ Za vernosť Pánovi a jeho slovu napriek odporu sveta
- ✚ Za svedecký život blíznym v čase milosti
- ✚ Za prácu vo Vitkovciach
- ✚ Za mládež, dorast a deti v zbore

Program na mesiac december

1.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
2.	Pi	
3.	So	
4.	Ne	10.00 Zhromaždenie(krst, prijímanie členov a Večera Pánova) /kaz. P. Halža/ 18.00 Modlitby
5.	Po	17.30 Mládež
6.	Ut	18.00 Schôdza staršovstva
7.	St	
8.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
10.	So	Stretnutie detí
11.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. D. Klein, kaz. R. Betina/ 17.00 Michal'any
12.	Po	17.30 Mládež
13.	Ut	
14.	St	
15.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
16.	Pi	18.00 Zborová biblická škola
17.	So	
18.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. I. Žezula, Detská slávnosť/ 16.00 Stretnutie rodín
19.	Po	17.30 Mládež
20.	Ut	
22.	Št	
23.	Pi	
24.	So	15.00 Stretnutie zboru na Štedrý deň
25.	Ne	10.00 Vianočné zhromaždenie zboru /br. M. Bielik, kaz. P. Halža/
26.	Po	10.00 Vítkovce /Vianočný program/
28.	St	18.00 Redakčná rada
29.	Št	
30.	Pi	
31.	So	17.00 Stretnutie zboru na záver roka
1.1.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/

Zmena programu vyhradená.